خبر

انتشار آرای انتخابات درون‌حزبی دموکرات‌ها

بوتجج و سندرز در صدر

● نتایج بیشتر آرا در رقابت درون‌حزبی دموکرات‌ها در ایالت آیووا، حاکی است که پیت بوتجج، با کمی برتری از برنی سندرز، در رأس قرار دارد؛ درحالی‌که پس از سندرز، الیزابت وارن و جو بایدن قرار گرفته‌اند. به گزارش رویترز، رأی‌گیری در نخستین انتخابات درون‌حزبی، در ایالت حساس آیووا، با حاشیه‌ها و شگفتی‌هایی همراه شده است. مشکلاتی که رئیس حزب دموکرات آیووا آن را ناشی از «خطای کدنویسی» عنوان کرده، سبب شده تا نتایج انتخابات درون‌حزبی دموکرات‌ها در آیووا برخلاف همیشه با تأخیر اعلام شود.

بنا بر این نتایج، شهردار پیشین شهر «ساوث بند» در ایالت ایندیانا، پیت بوتجج، همچنان با یک برتری نه‌چندان چشمگیر، از برنی سندرز، سناتور ورمونت، جلوتر است. پس از این دو، سناتور ماساچوست، الیزابت وارن و سپس جو بایدن، معاون رئیس‌جمهوری، در دوره باراک اوباما، قرار دارند. با شمارش نتایج ۷۱ درصد حوزه‌ها بوتجج ۲۶.۸ درصد آرا و برنی سندرز ۲۵.۲ درصد آرا را به دست آورده‌اند. الیزابت وارن با ۱۸.۴ درصد آرا سوم است و جو بایدن با ۱۵.۴ درصد آرا چهارم.

افول بایدن به رتبه چهارم درحالی‌که بیشتر آرا شمرده شده، از شگفتی‌ها بوده؛ همان‌طور که پیشرفت بوتجج به رتبه اول نیز نگاه‌ها را به خود معطوف کرده است. نظرسنجی‌های اولیه در این ایالت حاکی از صدرنشینی جو بایدن و سپس اقبال به برنی سندرز، الیزابت وارن و پیت بوتجج بود.

رقیب نهایی حزب دموکرات، فردی که بتواند پیروز رقابت‌های درون‌حزبی دموکرات‌ها در ایالت‌های مختلف شود، در سال جاری میلادی به رقابت با دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری فعلی آمریکا، خواهد پرداخت. انتخابات درون‌حزبی به طور سنتی از ایالت آیووا آغاز می‌شود و نتایج آن روی آرای دیگر ایالت‌ها بی‌تأثیر نیست.

این نتایج بخشی از سهمی خواهد بود که براساس سیستم نامتعارف انتخابات آمریکا برای کسب نامزدی حزب لازم است. برای کسب نامزدی حزب دموکرات به ۱۹۹۱ امتیاز نیاز است و سهم آیووا دراین‌میان ۴۱ است. حزب دموکرات در نهایت نامزد مدنظر خود را در ماه جولای در گردهمایی ملی در شهر میلواکی ویسکانسین معرفی خواهد کرد. از مجموع بیش از ۲۰ نامزد در انتخابات مقدماتی حزب دموکرات ۱۱ نامزد همچنان در عرصه رقابت هستند.

پیت بوتجج کیست؟

بوتجج ۳۸ساله، شهردار سابق شهر «ساوث بند» در ایالت ایندیانا، با صد هزار نفر جمعیت است. او پیش از آنکه به‌عنوان اولین نامزد علنا همجنس‌گرای انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا روی جلد تایم بدرخشد، دانشجوی مقطع کارشناسی هاروارد و کارشناسی ارشد آکسفورد، افسر اطلاعاتی «ذخیره نیروی دریایی» ارتش آمریکا بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۷ و مهم‌تر از همه، از سال ۲۰۱۲ دو دوره شهردار شهر تقریبا صد هزارنفری ساوث بند در ایالت ایندیانا بود. بوتجج همچنین یک بار سال ۲۰۱۰ برای برعهده‌گرفتن ریاست خزانه‌داری ایالت ایندیانا و یک بار هم سال ۲۰۱۷ برای ریاست «کمیته ملی دموکرات‌ها» نامزد شد که هر دو بار در تلاش برای رسیدن به جایگاه‌هایی فراتر از شهر کوچک خودش شکست خورد.بوتجج در صورت پیروزی در انتخابات ۲۰۲۰، علاوه بر اولین رئیس‌جمهور علنا همجنس‌گرا، می‌تواند اولین رئیس‌جمهور از نسل هزاره -متولدان بین سال‌های ابتدایی دهه ۱۹۸۰ تا سال‌های اواسط دهه ۱۹۹۰ یا سال‌های ابتدایی دهه ۲۰۰۰- در آمریکا نیز لقب بگیرد.بوتجج تاکنون از چند نظریه بزرگ استقبال کرده است؛ اما درباره مسائل سیاسی که تاکنون در رقابت‌های دور اول اولویت داشته‌اند، تنها نظرات عمومی داده است. او در زمینه خدمات درمانی طرفدار «خدمات درمانی برای همه افرادی که می‌خواهند» است و از «اتحاد بین‌نسلی» برای مبارزه با تغییرات اقلیمی حمایت می‌کند. او می‌گوید می‌خواهد درباره طرح سناتور وارن، برای رایگان‌کردن دانشگاه و بخشودگی بدهی‌های دانشجویی «دو دوتا چهارتا» کند؛ اما برای مقایسه، وارن روی وب‌سایتش ۱۱ سیاست پیشنهادی را فهرست کرده است؛ درحالی‌که بوتجج چیزی از این سیاست‌ها ندارد.به گزارش تایم، بوتجج به هشت زبان ازجمله عربی صحبت می‌کند و تایم معتقد است این دموکرات به لطف دانش زبان‌شناختی خواهد توانست با رأی‌دهندگانی ارتباط برقرار کند که در انتخابات قبلی به ترامپ رأی داده‌اند. رقبای بوتجج می‌گویند او کم‌تجربه‌تر از آن است که بتواند رئیس‌جمهور شود؛ اما او می‌گوید به‌عنوان یک نامزد غیرتشکیلاتی قابلیت شکستن بن‌بست واشنگتن و غلبه بر دونالد ترامپ را دارد. او روز سه‌شنبه درحالی‌که در ایالت نیوهمپشایر کمپین می‌کرد، از نتایج اولیه استقبال کرد.

دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان در پی بهره‌برداری از دادگاه ترامپ

ارزش‌های آمریکایی در محاق

سخنرانی سالانه رئیس‌جمهور ایالات متحده در کنگره حاشیه‌هایی داشت که از متن آن مهم‌تر بود. نزاع سیاسی سه سال اخیر میان جمهوری‌خواهان و دموکرات‌ها به‌خوبی در تقابل دونالد ترامپ و نانسی پلوسی، رئیس اکثریت دموکرات مجلس نمایندگان نمایان بود. در ابتدا ترامپ از دست‌دادن با پلوسی طفره رفت و در پایان سخنرانی ترامپ هم رئیس مجلس نمایندگان متن سخنرانی رئیس‌جمهور را پاره کرد.

تصاویر این اتفاقات به تیتر یک رسانه‌های داخل و خارج آمریکا تبدیل شد و اقدام پلوسی شاید کمی ناکامی دموکرات‌ها در دادگاه استیضاح ترامپ را تحت‌الشعاع قرار داد. ساعاتی پس از سومین سخنرانی سالانه ترامپ در کنگره، سناتورها برای آخرین‌بار در دادگاه سنا جمع شدند تا پایان دادگاه استیضاح ترامپ را با تبرئه او رقم بزنند. در این میان با انصراف سوزان کالینز، سناتور میانه‌روی جمهوری‌خواه، از مجرم‌شناختن ترامپ، دموکرات‌ها به چیزی فراتر از معجزه برای برکناری ترامپ نیاز داشتند که محقق نشد.

با پایان دادگاه استیضاح، جمهوری‌خواهان و دموکرات‌ها به‌دنبال بهره‌برداری از تبعات و پیامدهای دادگاه ترامپ خواهند بود. ترامپ با همراهی بی‌قیدوشرط جمهوری‌خواهان کمپین انتخاباتی خود را به‌عنوان رئیس‌جمهوری که در دادگاه تبرئه شده، ادامه می‌دهد و این می‌تواند موقعیت او را بهبود ببخشد و حامیانش روی این موضوع مانور دهند که دموکرات‌ها نتوانستند اتهامات خود علیه ترامپ را ثابت کنند. در آن سو نیز رهبران حزب دموکرات که از هفته‌ها قبل دریافتند با وجود اکثریت جمهوری‌خواه سنا و تصمیم سران این حزب برای حمایت همه‌جانبه از ترامپ، شانسی برای برکناری رئیس‌جمهور نخواهند داشت، می‌خواهند با تمرکز بر افشاگری‌ها و شهادت‌هایی که علیه ترامپ داده شده و حمایت بی‌چون‌وچرای جمهوری‌خواهان از رئیس‌جمهور قانون‌شکن در دادگاه سنا، شانس خود را برای پیروزی در انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره و کسب اکثریت سنا افزایش دهند.

با اینکه از زمان اعلام نانسی پلوسی برای آغاز تحقیقات استیضاح ترامپ تا پایان دادگاه ترامپ حدود چهار ماه می‌گذرد، اما نمی‌توان این واقعیت را نادیده گرفت که روندی که در نهایت منجر به استیضاح ترامپ شد، از زمان انتخابات ۲۰۱۶ و متهم‌شدن ترامپ به تبانی با روسیه برای پیروزی در انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۶ منجر شد. بر همین اساس جمهوری‌خواهان و حامیان ترامپ می‌گویند پایان دادگاه استیضاح ترامپ در واقع باید پایان مباحث و مشاجراتی باشد که از سال ۲۰۱۶ دموکرات‌ها علیه ترامپ آغاز کردند.

«ریچ لوری»، تحلیلگر روزنامه نیویورک‌پست که از حامیان ترامپ محسوب می‌شود، با همین استدلال می‌گوید: «دموکرات‌ها همان زمان که بازرس مولر در گزارش خود حاضر نشد ترامپ را مجرم اعلام کند، باید می‌دانستند که استیضاح رئیس‌جمهور هم نه‌تنها به سود دموکرات‌ها نخواهد بود، بلکه در نهایت ترامپ و جمهوری‌خواهان از آن سود می‌برند. با اینکه دموکرات‌ها موضوع فشارهای ترامپ به اوکراین را دلیل استیضاح عنوان کرده‌اند؛ اما آنها بهتر می‌دانند که موضوع تبانی احتمالی ترامپ و روسیه در جریان انتخابات ۲۰۱۶ انگیزه اصلی دموکرات‌ها برای دادگاهی‌کردن ترامپ محسوب می‌شود. دادگاه سنا نشان داد که اگر راهی برای برکناری ترامپ از قدرت وجود داشته باشد، راه آن انتخابات است، نه هیچ مکانیسمی دیگر؛ اما با شکست دموکرات‌ها در قمار استیضاح، آنها شانس ترامپ و جمهوری‌خواهان برای پیروزی در انتخابات ۲۰۲۰ را بالا برده‌اند».

با آنچه در ماه‌های اخیر در ایالات متحده رقم خورد، دیگر بسیار دشوار است که این کشور همچنان بخواهد دیگران را به تبعیت از خود تشویق کند. انتظار داریم که کمتر شاهد استفاده از عباراتی مانند حاکمیت قانون، دادگاه‌های عادلانه، برابری، شفافیت، فساد و انتخابات آزاد باشیم، چراکه در سه سال اخیر ترامپ و حامیانش ثابت کرده‌اند که به هیچ‌یک از این عبارات اعتقادی ندارند

تأثیر منفی بر قدرت نرم آمریکا

تبرئه ترامپ در دادگاه سنا تنها در حوزه سیاست داخلی آمریکا تأثیر نمی‌گذارد. سیاست خارجی ایالات متحده هم از استیضاح سومین رئیس‌جمهور در تاریخ آمریکا تأثیر می‌پذیرد. تبرئه ترامپ این پیام را به کشورهای دیگر می‌دهد که در شرایط سیاسی فعلی آمریکا، اولویت‌ها و رقابت‌های حزبی بر مقابله فساد و اقدامات غیرقانونی اولویت دارند.

برای دهه‌ها، یکی از ارکان دیپلماسی ایالات متحده این بود که دیگر کشورها را مجاب کند تا از ارزش‌های آمریکایی پیروی کنند و دهه‌هاست که دفاتری در وزارت خارجه ایالات متحده متمرکز بر این موضوع هستند؛ اما اکنون بحران اوکراین نشان می‌دهد که رئیس‌جمهور ایالات متحده به‌عنوان بالاترین مقام اجرائی این کشور در مرکز اقدامات غیرقانونی و فساد و سوءاستفاده از قدرت قرار دارد.

«توماس هندریک لیوس»، رئیس‌جمهور سابق استونی، به همین موضوع اشاره می‌کند و در توییتی می‌نویسد: «با آنچه در ماه‌های اخیر در ایالات متحده رقم خورد، دیگر بسیار دشوار است که این کشور همچنان بخواهد دیگران را به تبعیت از خود تشویق کند. انتظار داریم که کمتر شاهد استفاده از عباراتی مانند حاکمیت قانون، دادگاه‌های عادلانه، برابری، شفافیت، فساد و انتخابات آزاد باشیم، چراکه در سه سال اخیر ترامپ و حامیانش ثابت کرده‌اند که به هیچ‌یک از این عبارات اعتقادی ندارند». اگر دیگر رهبران جهان نیز مانند رئیس‌جمهور سابق استونی فکر کنند، باید پذیرفت که تحولات مربوط به استیضاح و سپس تبرئه ترامپ ضربه سنگینی به قدرت نرم ایالات متحده در جهان وارد می‌کند.

ایالات متحده می‌تواند برای حل مناقشات در نقاط مختلف جهان از قدرت سخت و نظامی خود استفاده کند؛ اما استفاده از آن مستلزم خطرها و هزینه‌های زیادی است و کمتر سیاست‌مداری در ایالات متحده حاضر است دوباره هزینه‌های سرسام‌آور جنگی به مردم این کشور تحمیل کند. جورج کنت، مقام ارشد وزارت خارجه ایالات متحده در اتحادیه اروپا در جریان استیضاح ترامپ درباره تأثیر منفی تبرئه ترامپ با وجود اثبات اقدامات غیرقانونی او در قبال اوکراین هشدار داد و به ووکس گفت: «ترامپ در ماجرای اوکراین تنها به اعمال فشار برای انجام تحقیق و افشاگری درباره جو بایدن، رقیب انتخاباتی خود، اکتفا نکرده است. او از مقام‌های اوکراینی خواسته بود مانع از تحقیقات این کشور درباره پترو پوروشنکو، رئیس‌جمهور سابق این کشور شوند. رئیس‌جمهوری که در رابطه نزدیک او با روسیه کمتر کسی تردید دارد. چنین اقداماتی تأثیر مخربی بر رابطه ایالات متحده و متحدان اروپایی‌اش می‌گذارد و رهبران اروپایی نمی‌توانند در برابر تهدید روسیه به ایالات متحده تکیه کنند، چراکه فردی را در کاخ سفید می‌بینند که برای دستیابی به اهداف سیاسی شخصی خود دست به هر اقدامی می‌زند. این پیامی فاجعه‌بار به جهان خواهد بود و رؤسای خودکامه و مستبد را امیدوار خواهد کرد. مقام‌های وزارت خارجه ایالت متحده نمی‌توانند از همتایان خود در دیگر کشورها بخواهند تا به قانون و مبارزه با فساد متعهد باشند، وقتی در واشنگتن مناسبات دیگری در حال رخ‌دادن است».

رویداد

کلاهک هسته‌ای ترامپ در زیردریایی تنسی

● وزارت دفاع آمریکا تأیید کرد که کلاهک هسته‌ای جدیدی که در دولت دونالد ترامپ طراحی و تولید شده، در یک زیردریایی هسته‌ای آمریکا به کار گرفته شده است. این کلاهک هسته‌ای که W76-2 نام دارد، یک کلاهک هسته‌ای با قدرت انفجاری کم است و به نوشته سایت اخبار دفاعی طوری طراحی شده که از بمب اتمی که بر هیروشیما انداخته شد، ضعیف‌تر باشد.

آمادگی طرفین درگیر در لیبی برای آتش‌بس

● با میانجیگری سازمان ملل متحد، طرفین درگیر در جنگ داخلی در لیبی روی کلیات ناظر بر آتش‌بس به توافق رسیده‌اند. این در حالی است که شرایط هر یک از طرفین برای پذیرش و اجرائی‌کردن این آتش‌بس موضوع بحث و گفت‌وگوی بین نمایندگان آنهاست.

مخالفت اروپا با معامله قرن

● جوزپ بوررل، هماهنگ‌کننده سیاست خارجی اتحادیه اروپا گفت: اتحادیه اروپا معتقد است که طرح دونالد ترامپ با توافق‌های بین‌المللی در زمینه مناقشه میان فلسطینیان و اسرائیل هم‌خوانی ندارد. او تصریح کرد که اتحادیه از راه‌حل دو کشور در مرزهای سال ۱۹۶۷ و «تقسیم عادلانه» سرزمین میان دو طرف حمایت می‌کند.

درگیری معترضان عراقی با گروه حامیان صدر

● تظاهرکنندگان ضدحکومتی در عراق یک روز پس از کشته‌شدن یکی از تظاهرکنندگان در درگیری‌ها، با افراد حامی مقتدی صدر، روحانی پرنفوذ شیعه، درگیر شدند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، طی این روز در شهر دیوانیه در جنوب عراق، اختلافات دو گروه به درگیری فیزیکی انجامید و پلیس برای جداکردن دو گروه مداخله کرد، اما معترضان جوان شعارهایی علیه مقتدی صدر و مقامات عراقی سر دادند.

رجزخوانی‌ها درباره ادلب دوباره بالا گرفت

پلان آخر چند صد دقیقه‌ای

آوریل سال گذشته، یعنی تقریبا ۱۰ ماه پیش، نبرد بازپس‌گیری شهر ادلب، در شمال غرب سوریه به عنوان آخرین پایگاه گروه‌های تروریستی، ازسوی دولت مرکزی دمشق و حامیانش، به‌ویژه روسیه آغاز شد؛ این نبرد این روزها با رویارویی جبهه دمشق و ترکیه در این شهر ادامه پیدا کرده و باعث شده ناظران برای چندمین‌بار درباره تأثیرات دومینووار این درگیری‌ها بر مسائل حقوق بشری و فجایع سیاسی هشدار دهند.

ادلب به دلیل داشتن مرز مشترک ۱۳۰ کیلومتری با ترکیه بیشترین میزان پناهجو را در ۹ سال جنگ سوریه به ترکیه روانه کرده است. شاید هنوز از یاد نرفته باشد که همین ادلب محل استقرار حدود چهار میلیون پناهجو بود، وقتی که ازسوی گروه‌های شبه‌نظامی و تروریستی در مارس ۲۰۱۵ اشغال شد. ترکیه، روسیه و ایران درباره همین شهر سال ۲۰۱۷ در آستانه با یکدیگر دیدار کردند و ادلب و مناطق اطرافش را منطقه کاهش تنش اعلام کردند؛ اما چه آنهایی که در آستانه دست پیمان داده بودند، چه آنهایی که بیرون آستانه بر سر موضوعاتی توافق کرده بودند، هیچ‌کدام به قول‌هایشان عمل نکردند. دولت سوریه و روسیه ۱۰ ماه پیش به صورت رسمی از آغاز حملاتشان به ادلب خبر دادند، اما حقیقت این است که حمله به این شهر تقریبا سه سال است که جریان دارد. جدی‌شدن این حملات در سال گذشته میلادی حدود ۱.۳ میلیون پناهجو را مجبور به جابه‌جایی و استقرار در مرزهایی نزدیک‌تر به ترکیه کرد و حدود هزارو ۸۰۰ غیرنظامی را به کشتن داد. ماه گذشته نهادهای رسمی از کشته‌شدن ۱۸۸ غیرنظامی ازجمله زنان و کودکان در تنش‌های ادلب خبر دادند. جدای از این هم‌زمان تعداد پناهجویانی که از ادلب و اطراف آن به مرزهای سوریه و ترکیه پناه برده‌اند، ۳۰۰ هزار نفر را رد کرده است، درحالی‌که حملات زمینی و هوایی هم راه خود را در ادلب ادامه می‌دهند.

با تمام هزینه‌هایی که طرف‌های درگیر، به‌ویژه غیرنظامیان برای کنترل ادلب پرداخت می‌کنند بهتر است یک‌بار دیگر به این پرسش پاسخ داده شود که این شهر، در جنوب‌غربی استان حلب چرا اهمیت دارد؟

اگر بشار اسد، رئیس‌جمهوری سوریه و نیروهایش بتوانند کنترل ادلب را به دست بگیرند، نقطه عطفی در جنگ ایجاد کرده‌اند. به دنبال کنترل کامل بر حلب با بازپس‌گیری ادلب، شواهد و قرائن برای پیروزی دولت در سوریه کامل می‌شود. علاوه بر این بازپس‌گیری ادلب و کنترل شاهراه‌های حیاتی اطراف آن پیشرفت‌های اقتصادی بزرگی برای دمشق خواهد داشت. تلاش روسیه نفوذ و کنترل کامل سوریه است و دست‌کم درحال‌حاضر حمایت از بشار اسد و دولتش ازسوی مسکو با این هدف ادامه دارد. ایران هم خود را موظف به حمایت از سوریه می‌داند و اتحاد خود با این کشور را فراتر از نبردهای فعلی می‌بیند. در طرف دیگر آمریکا می‌خواهد کنترل این منطقه را از طریق یگان‌های حمایت از خلق و پ‌ک‌ک به دست بگیرد تا مانع از تداوم نفوذ روسیه در آن شود.

اکنون با کنترل مخالفان میانه‌روی دولت سوریه، آنکارا هیمنه این کشور را می‌شکند، درحالی‌که چهره خود را به عنوان کشوری که به‌دنبال صلح است، بازسازی می‌کند. ترکیه اقداماتش در ادلب را این‌چنین توجیه می‌کند که کنترل نیروهای اسد بر ادلب موج دیگری از پناهجویان را روانه ترکیه می‌کند و به همین بهانه ادلب را به قلب دفاعی و تهاجمی خود تبدیل کرده است. اگر کمی کلی‌تر به ماجرا نگاه کنیم، ترکیه و آمریکا عملا درباره ادلب در یک جبهه قرار دارند. هیچ اهمیتی ندارد که این دو کشور چقدر درباره کردها با هم اختلاف‌نظر دارند؛ هر دوی آنها خواهان رفتن اسد از سوریه هستند؛ هرچند شاید با پیشروی ارتش سوریه فعلا صحبتی از ضرورت رفتن او نمی‌کنند.حالا این دو جبهه در پلان آخر جنگ سوریه کاملا در مقابل هم قرار گرفته‌اند. دوشنبه اخیر تبادل آتش میان نیروهای ترک و سوری به کشته‌شدن هشت نظامی ترک و ۱۳ نظامی سوری منجر شد و شدیدترین تقابل میان این دو گروه در ۹ سال اخیر را نمایش داد. پس از تجربه جدی‌ترین تنش‌ها در مثلث آنکارا، مسکو و دمشق روز گذشته، چهارشنبه، رجب طیب اردوغان، رئیس‌جمهور ترکیه، به صراحت اعلام کرد که اگر نیروهای دولت سوریه تا پایان ماه به خطوط آتش‌بس پیشین بازنگردند، آنکارا حملات نظامی خود را تشدید خواهد کرد. اردوغان تاکید کرد که همین را در تماس تلفنی‌اش با ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه هم گفته است: «اکنون دوره‌ای جدید در سوریه آغاز می‌شود. جایی که خون سربازان ترک در آن ریخته شده است نمی‌تواند همین‌طور باقی بماند». صف‌آرایی‌ها انجام شده؛ دو طرف دندان‌هایشان را به هم نشان داده‌اند حالا آخرین پلان از جنگ سوریه سپری می‌شود. آیا حتی سربازی در این گروه‌ها به رؤیای مردم کوچه‌های ادلب فکر می‌کند؟